

Drážděním Ruska a Číny ČR nic nezíská. Campbell shrnul příčiny telefonátu Pavla na Tchaj-wan

infokuryr.cz/n/2023/02/05/drazdenim-ruska-a-ciny-cr-nic-neziska-campbell-shrnul-priciny-telefonatu-pavla-na-tchaj-wan

kuryr

5. února 2023

Analytik a expert na Čínu Jan Campbell v rozhovoru pro kanál neČT24 vyjmenoval možné příčiny telefonátu Petra Pavla tchajwanské prezidentce. Připustil, co tím mohl nově zvolený prezident sledovat a doporučil, co by mělo podobným krokům předcházet.

Jan Campbell: V úvodu odpovědí na Vaše otázky si dovoluji připomenout několik skutečností, které budou s pravděpodobností hraničící s jistotou ovlivňovat řeč a konání mini čtyřlístku – Pavel, Fiala, Vystrčil a Rychetský v rámci sborového zpěvu velkého čtyřlístku – USA, NATO, FED a EK.

Velký čtyřlístek se snaží působit na veřejnost Evropy a Ukrajiny jako doktor Ajbolit autora Čukovského, ve skutečnosti koná jako doktor Mengele. Malý čtyřlístek v české kotlině působí, jako by si neuvědomoval, že po amputaci průmyslu – již převážně v cizích

rukou – bude ukončena amputace zbytku českého agrárního a potravinářského průmyslu a česká koruna se brzo promění do digitální křivky a čísla bez smyslu a hodnoty.

Většina českých občanů volících pana generála ve výslužbě do funkce prezidenta, šéfa uklízečů hradu a motorkáře se probudí v Jiříkově vidění. A to jak ve smyslu středověké pohádky kajícího se šlechtice, putujícího nejprve do Očistce svatého Patrika, odtamtud do říše mrtvých a na své cestě do nebe poznávajícího muky pekla i očistce, tak i ve smyslu fraškoidního Jiříkova vidění autora Josefa Kajetána Tyla.

neČT24: Jedním z prvních kroků pana Pavla po jeho zvolení byl telefonát tchajwanské prezidentce Cchaj Jing-wen. Jaký další vývoj česko-čínských vztahů vidíte?

JC: Prezident in spe svým rozhovorem s tchajwanskou prezidentkou Cchaj Jing-wen ve skutečnosti porušil prezidentskou tradici – podobně jako paní prezidentka Čaputová svoji návštěvou na povolebním pódiu pana generála ve výslužbě. Porušil také dosavadní politiku českých vlád a slib respektovat princip jedné Číny. Obhajování svého konání v britském tisku a interview s BBC není jenom symbolické, naopak, významné. Proč?

Připomínám dobu pandemie strachu z Covid-19 a cituji z výroku předsedy výboru pro obranu Britské Dolní sněmovny, konzervativního politika a vojáka Tobiaše Ellwooda (1966): „*Jakákoli představa, že Číně lze důvěřovat, musela být jistě rozptýlena po jejích počátečních – a katastrofálních – pokusech utajit pandemii Covid-19. A pokračoval, cituji: Pokud vyjde najevo, že se virus začal šířit v důsledku nedbalosti ve wuchanské laboratoři, může to jen posílit volání po zmírnění čínského dosahu a vlivu. Poté, co citoval Churchilla, tvrdil, že čas postavit se Číně je nyní a zemí, která to má udělat, je Británie*“.

Tvrzením, že „Čína se svým režimem není v tuto chvíli přátelskou zemí, není kompatibilní se západními demokraciemi, pokud jde o jejich strategické cíle a principy. To je prostě fakt, který musíme uznat“, a že “Jsem si vědom některých... potenciálních hrozeb, ale zároveň opravdu nevidím žádné porušení zásad ve vztazích mezi Českou republikou a Čínou“ indikoval sklon k pštrosímu chování, které podle vlastních slov, nechce aplikovat, současně poodkryl důležitou část svého charakteru a naznačil, co lze od něho očekávat, až bude sedět v hradním křesle.

Takové chování nedovoluje vidět následky konání Litvy vůči ČLR ve věci Tchaj-wanu, nedovoluje seznámení se se závěry 20. sjezdu KS Číny ve věci ČLOA (Čínské lidové osvobozené armády), ani uvědomit si skutečnost, že Čína se nebude veřejně angažovat ve věci Ukrajiny podle zbožných přání Západu již proto, že velice dobré ví, že všechno co se děje a je nám nabízeno jako pravda, je jenom vysoká hra, ve které dle potřeby neviditelní mění pravidla hry a ve které všechny karty jsou cinknuté.

Protože prezident in spe je členem sboru – chóru rusofobů a válečníků, kteří si myslí, že válka zabezpečuje mír, a z nějakých důvodů věří v mýtus zaslouženého členství zbytku Ukrajiny v NATO ještě před vítězstvím kolektivního Západu pod vedením USA a NATO nad Ruskem, což představuje další mýtus, bylo by dobré, aby prezident in spe sdělil veřejnosti, jaká budoucnost očekává českou kotlinu, budou-li zmíněné mýty realizovány.

Připomínám mini – čtyřlístku, Pavel, Fiala, Vystrčil a Rychetský, jejich fanouškům a slouhům, že mýtus nemá nikdy autora, ale pouze vypravěče. To ale neznamena, že příběh nikdo nevymyslel. Ale aby příběh se stal mýtem, musí ztratit jakýkoliv odkaz na autora. Proto se nabízí legitimní otázka: Ví náš mini čtyřlístek, kdo je autorem mýtů, které vyprávějí, když on to není a nemůže ani být?

neČT24: V čem je to pro Českou republiku výhodný?

JC: Jestliže vím, že kvalitu všeho ve své podstatě určuje kvantita, tj. množství negativních vlastností, charakteristik a možných představitelných následků v kontextu trendů a zákonů objektivního vývoje, neexistují žádné výhody pro ČR a její občany z pokryteckého chování představitelů státu, dráždění Ruska a Číny, preferování a idealizování vztahu s Tchaj-wanem.

Prezident in spe by si mohl uvědomit i skutečnost, že největším darem, který Maovi Nixon přinesl, byl příslib odchodu Tchaj-wanu z OSN a předání místa ČLR. Tibet byl odepsán. Prezident in spe, jako vyškolený zpravodajec, by mohl vědět, že Američané předali Mao mnoho zpravodajských informací o Sovětském svazu. Američané umožnili Mao přístup k některým tajným technologiím a při jednání s Mao, se chovali podlézavě. Na oplátku kromě společné zpravodajské činnosti proti Sovětům nic nepožadovali.

Tím se čínským komunistům otevřela brána na světovou scénu. Nixon tak oddémonizoval Mao pro většinové smýšlení obyvatel Západu, jak napsali Chang a Halliday. Západní státníci a podnikatelé se poté předháněli v návštěvách a čeští politici a podnikatelé, jako obvykle, nebyli mezi prvními v čínském maratónu. Nevím, kdo všechno v české kotlině si tenkrát uvědomoval, že Čou En-laj povolával do Pekingu funkcionáře, které gardisté během Kulturní revoluce odvedli do továren a zemědělských družstev. Jedním z nich byl i Teng Siao-pching. S jeho návratem do vysoké politiky souhlasil i Mao. Později ho jmenoval prvním vicepremiérem. Prezident in spe a jeho poradci by si mohli nastudovat něco z historie Číny a Komunistické strany Číny, včetně toho mála obsaženého v knize *100 let KP*, autora této odpovědi a srovnat si znalosti i s dokumentem REX/562, Strategický kompas EU, sekce Vnější vztahy EHSV, datovaným 04/01/2023. Kontaktní osoba: ewa.tomaszewska@eesc.europa.eu. Proč?

Protože politickým příběhem v dnešní Číně je rozsah, v jakém tři hlavní aktéři a celá řada vedlejších, ale vlivných aktérů, konají v měnícím se prostředí a podmínkách doma i ve světě. K nim patří mj.

různá kvalita disciplíny mezi různými úrovněmi stranické a vládní struktury, korupce a v neposlední řadě osobní vazby. Ty mohou hrát významnou roli i v politických rozhodnutích. To představuje nepředvídatelnost a výzvu pozorovatelům a analytikům.

V závěru odpovědi konstatuji, že navzdory svým vnitřním problémům se politický systém vedený KS ČLR ukázal jako mimořádně odolný vůči minulým i současným výzvám a prochází transformací. Závazek strany ji nutí neustále se přizpůsobovat měnícím se okolnostem a dělat kompromisy s ostatními účastníky politického procesu, je-li to pragmatické.

*Pochopení toho, jak čínský politický systém funguje a jaké jsou jeho silné a slabé stránky, může pomoci přijímat účinnější rozhodnutí, která mohou mít přímý prospěch pro zájmy především podnikatelských subjektů členských států EU, pokud vůbec takové zájmy existují v době, kdy se otevřeně mluví a píše v politicky korektních médiích o ČLR jako o konkurentovi a nepříteli USA a český prezident in spe se zabývá agitací proti Číně ve staré tradici Evropy. Tu mj. charakterizuje: 1) Popírání čínského tradičního myšlení a nenáročné čtení historie a současnosti jako banální *moralizace*, v nejlepším případě jako *morální metafyziky*. 2) Popírání strategického myšlení, v jehož středu je otázka výběru nejrůznějších strategií: od všedního každodenního života až po speciálně technické, od osobní existenciální volby až po osudová státní rozhodnutí. 3) Malá, proto i bezvýznamná znalost konceptu vítězné strategie, který je symbolicky symbolizován dramatickou zápletkou smrtelného rizika (*šlápnutí na tygří ocas*), ale za určitých podmínek – se zaručeným šťastným výsledkem. 4) Nepochopení, že čínský koncept logiky se zaměřuje na odvození důsledků ze strategických úvah o budoucnosti, aktivně a účelně formovaných vědění a zároveň konstruováním sebe i světa kolem sebe subjektem. Souhlasu netřeba.*

Sledujte neČT24.| Zpravodajství pro ty, kteří používají zdravý selský rozum.

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: